

TRAIIDERS

HET
GEVECHT

ESMEE BUIJZE

YA Fantasy debuut

Leesfragment

Eerste druk 2016

ISBN xxx

© Esmee Buijze

Omslagontwerp: Esmee Buijze

Vormgeving: Ambilicious

2016 Ambilicious Uitgever van Verhalen

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

TRAIERS

HET GEVECHT

‘Hoort u dat ook?’

Hij kijkt me niet aan, maar haalt iets uit zijn broekzak. In zijn hand heeft hij een afstandsbediening met maar één knop, een rode knop. Ik moet hier weg, iedereen moet weg! Ik volg zijn blik, hij kijkt naar de deur van de chemische voorraadkast. Zit er een bom achter die deur? Daar worden alle chemische stoffen bewaard, die kunnen allemaal ontploffen. Iedereen zal doodgaan!

Ik draai me om en wil wegrennen, maar plotseling staat hij voor me en pakt mijn arm vast. Au!

‘Blijf staan of ik druk!’ snauwt hij.

Dit is niet zoals hij normaal is, meestal heeft hij geen woede. Je kon alles bij hem doen en hij zou nooit straf geven. Waarom is dat vandaag anders, waarom doet hij dit?

‘Rennen,’ gil ik naar mijn klasgenoten.

Voor een moment kijkt Tyler geschokt, maar hij herpakt zich snel. ‘Hoe bedoel je?’

‘Je verpest mijn leven, je bent ziek en je maakt mij kapot!’ schreeuw ik met tranen in mijn ogen.

In de klas is het ijsig stil. Ik loop de klas uit en hoor hoe een stoel luidrechtig naar achteren wordt geschoven. Buiten het lokaal draai ik me om en kijk Tyler recht in de ogen.

Tranen lopen over mijn wangen, woede raast door mijn lichaam. ‘Waarom heb je mij verpest? Waarom ik?’

Hij zet een stap dichterbij en voordat ik het zie aankomen geeft hij me een klap, zo hard dat ik val. De docent komt net naar buiten en ziet het gebeuren.

‘Je bent een monster!’ gil ik.

Stark is op het lawaai afgekomen. ‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt hij kwaad.

Tyler reageert als eerst. ‘Geen idee, ik vroeg wat over haar computer en ze flipte. Ik volgde haar buiten en ze ging maar door.’ Hij kijkt onschuldig.

‘Leugenaar!’ Ik krabbel overeind en trek de mouw van mijn trui op. ‘Jij hebt dit gedaan, alles is jouw schuld. Hoe durf je te liegen. Je hebt me... me...’ Ik kan het niet zeggen en ga nog harder huilen. ‘Je hebt me kapot gemaakt.’

‘Ik heb ook gevoelens voor jou.’

Het was superzacht en ik vraag me af of hij het echt zei, of dat ik het me verbeelde. Ik ga het niet nog een keer vragen.

Stark duwt me iets naar achteren zodat we elkaar beter kunnen aankijken, hij buigt heel langzaam naar voren en ik voel aankomen dat hij me gaat kussen. Hij legt een hand op mijn wang, met zijn duim streelt hij over mijn onderlip en kin.

Ik verdrink in zijn ogen.

Met zijn andere hand streelt hij mijn rug en trekt mijn onder lichaam wat tegen hem aan. Ik sluit mijn ogen en ga op mijn tenen staan, zacht drukt hij zijn lippen tegen die van mij, ik sla mijn armen rond zijn nek en speel met zijn nekharen.

Ik voel zijn tong over mijn onderlip strelen en ik open mijn mond. Onze tongen dansen met elkaar op dezelfde melodie, het kan niet beter. De kus is langzaam en zo fijn, hij houdt rekening met me en ik wil hem zoveel mogelijk geven. Ik wil niet dat de kus stopt.

Ik voel iets koude en open mijn ogen. Mijn hoofd barst zowat uit elkaar van de pijn, alsof er continu iemand met een hamer op slaat. Ik lig op de grond en met veel moeite duw ik mezelf omhoog.

Alle kracht is uit mijn lichaam verdwenen. Ik heb het zo ontzettend koud en kan niet stoppen met trillen. Om me heen liggen nog meer tieners. Ik strek mijn benen en raak iets. Een meisje staart naar mij. Er is iets mis met haar. Haar huid is zo bleek dat ik haar aderen er doorheen kan zien. Ik buig voorover en raak haar aan, ze is ijskoud.

Geschrokken trek ik mijn hand terug en kruip naar achteren, tegen iemand anders aan. De jongen zijn ogen zijn gesloten, maar ook hij is koud en haalt geen adem. Ze zijn dood! Omg!

14

Ik sta in het midden tussen alle lichamen, rond me liggen harten. Mijn ogen zijn rood en matchen de rest van het bloed op me. Als ze dit willen, dan is dat hun keuze. Ze willen een leider, dan zal ik een leider zijn. Iedereen zal doen wat ik wil en niemand zal weigeren, anders eindigen ze zoals deze nutteloze mensen.

Ik zal pas rusten als ik Asrael zijn hart in mijn hand heb en ik zal het kapot knijpen, ik zal hem laten lijden. Hij zal ondraaglijke pijn ervaren en voordat ik hem vermoord zal hij smeken.

Ik zal laten weten dat ik hem kom vermoorden, ik maak hem bang, ik hou hem overal in de gaten. Precies zoals hij dat bij mij deed. Ik kan er elk moment zijn, ik kan overal zijn en ik zal hem bedreigen. Tot de laatste seconde zal hij niet weten waar ik ben, ik zal mijn hand door zijn borstkas duwen en eerst langzaam aan zijn hart trekken en dan in één ruk het er uittrekken.

Ik zal genieten van de manier waarop al het licht uit zijn ogen verdwijnt, als ze dof worden. Het laatste dat hij zal zien is mijn gezicht en daarop zal alleen haat te zien zijn. Als hij dood is steek ik zijn lichaam in de fik en zal er marshmallows boven houden. Hell, ik maak de dag dat hij dood gaat een feestdag.

‘Ik maak hem af.’

18

‘Stark,’ huil ik.

Het meisje heet Baily en trekt me tegen zich aan en ik huil nog harder. De beelden achtervolgen me, ik kan ze niet stopzetten. Iedere keer zie ik opnieuw hoe hij omhoog kijkt, hij op zijn knieën zit in het bos. Een mes wordt over zijn keel gehaald. Eerst lijkt het alsof er niets gebeurt, maar dan wordt een streep bloed zichtbaar en vanaf dat moment is er alleen maar bloed te zien. Het stroomt uit zijn nek en hij spuugt het op. Zijn ogen rollen naar achteren en hij gorgelt mijn naam, daarna valt hij achterover.

